

Pletykalemez

Szöveg: Szilvay Gergely

Utasi Péter a Bahorka Társulat *Pletykázó asszonyok* című lemezén elmondja: „Amikor még kisebb legény voltam, nem értettem, hogy a leányok mit tudnak annyit beszélni s olyan hatalmasakat kacagni. De ahogy nagyobb legény lettem, s megházasodtam, az asszonyokon kezdtem el csodálkozni: nem tudom, hogy lehetséges az, hogy ilyen sokat jártatják a szájukat, s mégsem fáradnak el soha. A legények is megbeszélnek az ügyes-bajos dolgaikat, de mi azért tudunk titkot tartani.” Balogh Melinda énekes ajánlása szerint időutazásra hívják a befogadót: „Mesélünk álmokról, vásárok különleges alakjairól, gyógyfüvekről, szerelmes leányokról és legényekről, táncoló kecskékről és mindenféle mulatságos dologról! Jóízű népi humorral fűszerezve találjuk, milyen csipős a falu szája! Játék tér-időn keresztül, falu-város felett gyermekek és felnőttek szívén át. Az évszakok változása, egy esztendő kereke ugyanolyan egységet alkotnak az ember életében, akárcsak egy napunk hajnaltól alkonyatig. Egy nap alatt bárhova eljuthatunk, és bármi megtörténhet velünk, ha soha nem felejtsük el, milyen jó játszani!” Ilyesmi körforgásról ír Mircea Eliade is *Az örök visszatérés mítosza* című munkájában.

Az album nem pusztán egy népzene és világzene segítségével elmondott történet, hanem ösztönművészeti, interaktív alkotás: a szöveggel mellett mesematricák és memóriajáték is található benne. S hát az egész lemez egy nagy játék népdalok, mondókák, gyermekdalok szövegével, dallamával, zenéjével. A három asszony – Balogh Melinda, Horváth Sára Nina és Kaszai Lili – dalok

foszlányaival, diribdarabjaival játszadozik és dobálózik ide-oda.

De mi is az a Bahorka Társulat, amely a folkszcénában jól ismert három hölgy, az „énekes komédiások” nevével fémjelezhető – s amelynek neve az ő vezetőneveük kezdőbetűit foglalja magába? Hát „improvizációs folklórszínház”. Vannak még itt „táncos komédiások” (Utasi Péter), „hangszeres komédiások” (Babcsán Bence, ifj. Csoóri Sándor, Gárgyán Zoltán, Réti Benedek) és „vendég hangszeres komédiások” (Bede Péter, Bősze Tamás, Hegedűs Máté, Szabó-Csobán Gergő). A lemez zenei szerkesztője Csoóri Sándor Sündi, a varázslatos grafikákat pedig Szentimrey Zsófi készítette. A Bahorka Társulat lényegében olyan társulat, mint minden vándorszínész-egyesület: nem pusztán koncerteket, hanem előadásokat tart.

A *Pletykázó asszonyok* is ilyen előadás-ként született meg. A lemez négy részként, négy évszakra tagozódik. A tavasz a „hajnal”; a nyár a „pletykamese”, s „más faluból” is van benne; az ősz az „álomutazás”, a tél pedig „asszonymulatság Moldvában”, illetve „alkonyat”.

Nem pusztán Lidi néni, Rozi néni lepetyél a lemezen, hanem megidéződik a *Kutyavilág*, *Jönnek a kecskék*, és belekeveredünk a *Vásári forgatagba* is. A lepetye viszont mindenhol ott van: a kertben, a kapuban, a szekéren, a vasúttállomáson és a levegőben. A *Hajnal Égi tintával*, *Harmatsókkal* és *Meggyespirossal* színezi át az eget, a *Pletykamesében* *Dagad a pletyka*, szóba kerül *Komámaszszony kakasa*, s hát odavetnek valamit a *Legényeknek* is. Az *Álomutazáshoz* *Hunyd le a szemed*, az *Asszonymulatság Moldvában* után pedig az *Alkonyat Menyegzővel* és *Esti tűzzel* zárul.

Ha rébuszokban beszéltem, pontosabban írtam, nemhiába volt. Ha hagyják, talán elvarázsolja önöket is a Bahorka lendületes lemeze, hiszen a mai világban ez hiányzik: a varázslat. S hát ki tudna varázsolni, ha nem három pletykázó asszony? ■

Bahorka Társulat: *Pletykázó asszonyok*. Fonó Records, 2020

